

Advies Wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie in verband met de uitvoering van Verordening (EU) nr. 2018/1805 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevroezingsbevelen en confiscatiebevelen (PbEU 2018, L 303/1)

Dit document bevat de alternatieve tekst van het origineel. Dit document is bedoeld voor mensen met een visuele beperking, zoals slechtzienden en blinden.

De minister voor Rechtsbescherming
drs. S. Dekker
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 26 juni 2019

Inhoud van de brief

Geachte heer Dekker,

Bij brief van 20 mei 2019, kenmerk 2575551, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de 'Raad') advies uit te brengen inzake de Wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie in verband met de uitvoering van Verordening (EU) nr. 2018/1805 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevroezingsbevelen en confiscatiebevelen (PbEU 2018, L 303/1) (het 'Wetsvoorstel').

HET WETSVOORSTEL

Het Wetsvoorstel strekt ter implementatie van Verordening (EU) nr. 2018/1805 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevroezingsbevelen en confiscatiebevelen (PbEU 2018, L 303/1) (hierna: 'de Confiscatieverordening', afgekort 'Cvo'). Met ingang van 19 december 2020 vervangt de Confiscatieverordening de Kaderbesluiten 2003/577/JBZ (tenuitvoerlegging bevroezing) en 2006/783/JBZ (wederzijdse erkenning confiscatie). Deze Confiscatieverordening is vanaf dan rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van Ierland en Denemarken. Ten aanzien van de laatstgenoemde landen blijven de Kaderbesluiten 2003/577/JBZ en 2006/783/JBZ ook na 19 december 2020 het juridische kader voor de erkenning en tenuitvoerlegging van bevroezings- en confiscatiebeslissingen.

In de Confiscatieverordening worden regels gesteld op grond waarvan een lidstaat bevroezings- of confiscatiebevelen erkent en ten uitvoer legt die door een andere lidstaat in het kader van procedures in strafzaken zijn uitgevaardigd (art. 1 lid 1 Cvo). Een bevroezingsbevel is een beslissing die door een uitvaardigende autoriteit is uitgevaardigd of gevalideerd ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van voorwerpen met het oog op de confiscatie ervan (art. 2, onder 1, Cvo). Een confiscatiebevel is een onherroepelijke straf of maatregel, opgelegd door een rechtbank na een procedure in verband met een strafbaar feit, die leidt tot definitieve ontneming van voorwerpen aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon (art. 2, onder 2, Cvo).

De Nederlandse wetgeving voorziet reeds in bepalingen over de erkenning en tenuitvoerlegging van bevroezings- en confiscatiebeslissingen. De Confiscatieverordening geeft aanleiding tot aanvulling daarvan. In de nationale strafwetgeving dienen onder meer nieuwe bepalingen te worden opgenomen waarin de nationale instanties worden aangewezen die worden belast met de uitvoering van de Confiscatieverordening. Ook moeten enkele bepalingen over de erkenning en tenuitvoerlegging van bevroezings- en confiscatiebevelen worden opgenomen en moet worden voorzien in rechtsbescherming met betrekking tot de erkenning en tenuitvoerlegging van een bevroezings- of confiscatiebevel. Daartoe worden wijzigingen voorgesteld van het Wetboek van Strafvordering en de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

CONCLUSIE

Het Wetsvoorstel geeft de Raad voor de rechtspraak geen aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen.

TOT SLOT

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het Wetsvoorstel, stelt de Raad er prijs op als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Tweede en de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het Staatsblad. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

mr. C.H.W.M. Sterk
Lid Raad voor de rechtspraak

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.